

Munkeparakitten

Myiopsitta monachus

Tekst: oversatt fra engelsk og bearbejdet av Arnfinn Lea Svensen SFK

Munkeparakitten

Latin:

Myiopsitta monachus

Lengde på 29 cm.

Vingspenn 48 cm.

Vekt 100 gram.

Naturlig utbredelse med grønt. Utsatt med gult.

Hunner er oftest noe mindre, men den kan bare kjønnsbestemmes ved DNA eller fjærprøver. På oversiden er den intens lys grønn. Hodet og brystet er blekgrå med mørkere tverrstriper. Resten av undersiden er svært lys grønn til gul. Svingfjærene er mørke blå, halen er lang og ender i en spiss. Nebbet er oransje.

Tiltakene for å utrydde bestanden av munkeparakitt i Storbritannia har nesten lyktes. Det er bare 50 igjen. Dette har kostet over 2,5 millioner kroner.

Munkeparakitten er kjent for å bygge svære fellesreder, ikke sjelden i lyktestolper og høyspentmaster. Dette kan føre til strømstans og mørklegging.

Fuglene er blitt fanget med nett og egg har blitt fjernet. I alt har man brukt store ressurser på dette, men nå er munkeparakittens dager i Storbritannia talte. Arbeidet med å utrydde den fargerike men fremmede fuglen begynte i 2011, og har redusert antallet fugler til omkring femti, ifølge det siste anslaget fra det britiske Miljøverndepartementet.

Man regner med at det fantes omkring 150 ville munkeparakitter i 2011.

Man vet ikke sikkert hvordan fuglene kom til England. Uansett ble de en del av engelsk fauna, spesielt i sør-øst. Opprinnelig har de tropisk skog i Brasil og Bolivia som sitt naturlige habitat.

Siden munkeparakitten er en populær burfugl (den virker intelligent og er en mester i å snakke), er det ikke usannsynlig at rømte fugler har dannet kolonier. Innbyggerne på Isle of Dogs i London – kjerneområdet til munkeparakitten i England – har satt pris på dette eksotiske innslaget i gatebildet. Men Miljøverdepartementet bestemte at utryddelse var nødvendig, i betraktning av de skadene ville munkeparakitter ha forårsaket i andre land, og før populasjonen ble altfor tallrik.

Hovedproblemet er de enorme fellesredene munkeparakitten bygger (de er delt inn i mange enkeltreder og kan bli så store som en liten bil!). Disse kan føre til mørklegging når de blir bygget i høyspentmaster og så blir gjennomvåte av regn. Derfor har myndighetene i USA allerede brukt millioner av dollar på å fjerne reder. Redene har også blitt knyttet til branner.

Ifølge det britiske Miljøverndepartementet har nå munkeparakitter laget reder i en mobiltelefonmast og man

anser at de utgjør en fare for mennesker på grunn av skitten under fellesredene.

Siden 2011 er 62 fugler blitt fanget for hånd, blitt lurt inn i bur eller fanget av en slags nett som blir skutt opp fra bakken. 21 reder er fjernet, likeledes 212 egg. De fleste fuglene har fått et nytt hjem hos fugleholdere, men for 30% av vedkommende kunne man ikke finne et nytt hjem, og de er blitt avlivet.

Ifølge Miljøverndepartementet kan munkeparakitten være en trussel mot infrastrukturen i England

Høyspentmaster og sekundærstasjoner, jordbruksavlinger og britisk fauna blir berørt. Utgiften på 2,5 millioner kroner for å få dem fjernet er langt mindre enn hva det ville ha kostet å gå løs på en stor, veletablert bestand og skadene den ville ha forårsaket.

RSPB (Royal Society for the Protection of Birds - Det Kongelige selskap til beskyttelse av fuglelivet) har ikke motsatt seg tiltakene, selv om det mener at munkeparakitten ikke utgjør en trussel mot britisk fauna. En talsmann for selskapet aksepterer at fjerningen av den relativt lille aktuelle bestanden er fornuftig. Varmere klima kan bety at den kunne ha blitt et stort problem i framtiden. I Sør-Spania, for eksempel, er det munkeparakitter over alt. Har man latt populasjonen få vokse uhemmet, er det lite man kan gjøre.

For mens munkeparakitten er på vei ut, er halsbåndparakitten kommet for å bli. Man antar at det nå er omkring 8600 (!) avlspar av disse strålende grønne fuglene spredt over hele landet. Det er ikke lenger kostnadseffektivt eller mulig å utrydde denne arten. Det betyr at vi må ta de miljømessige, økonomiske og samfunnmessige omkostningene denne arten påfører oss, mener

Miljøverndepartementet. Det er derfor det er så viktig å ta affære mot fremmede arter i den britiske faunaen, slike som munkeparakitten, før de er godt etablerte.

